

[Christmas Møller.]

heder paa anden Maade; men den højt-ærede Minister forstaaer ikke, hvad Grunden var til, at man ønskede en Finansplan i Forbindelse med dette, nok en Finansplan, men i Forbindelse med dette. Jeg svarer hertil: Naturligvis ønsker jeg en Finansplan i al Almindelighed, men jeg ønsker det især af den Grund, at jeg ikke kan se rettere end, at Pengene til en Ordnings Gennemførelse nu ikke kan tages af Arbejdsløshedsfonden, men maa, hvis man skal have Krisekasser, tages af Staten, idet de Beløb, der medgaar til Etableringen af Krisekasser, er saa store, at Arbejdsløshedsfonden en Overgang antagelig vilde være negativ, noget som man vel kunde komme over.

Jeg vil naturligvis i Udvalget ikke forlange alle mulige Oplysninger, saa man kan sige, at en fornuftig Behandling af Lovforslaget derved faar lagt Hindringer i Vejen; men jeg vil sige til den højtærede Socialminister og det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, hvis Interesse for Krisekasserne jeg anerkender, at man maa dog ogsaa tage i Betragtning, at Krisekasserne er en betydelig Fordel for Arbejderne, og at Tilskud fra det offentlige af sig selv gaar i Vejret i det Øjeblik, man etablerer Krisekasser, selv om man ikke foretager noget som helst andet.

Med Hensyn til Arbejdskonflikten og de Spørgsmaal, der dér har været fremme, mener jeg, at man fra Rigsdagens Side kun kan udtale sig i almindelige Linier, og her vil jeg gerne understrege, at i det Øjeblik, den økonomiske Udvikling ude i Verden og ogsaa i vort Land bliver af en saadan Karakter, at Indtægterne med rivende Hast gaar ned og holder sig nede paa en meget stor Lavde, vil det ikke være muligt, hvis man vil have Arbejde og ikke Arbejdsløshed, at opretholde Krav, som Produktionen ikke kan bære.

Rager: Den Tale, som det ærede Medlem Hr. Krag har holdt i Dag, har baade fra Indholdets og fra Længdens Side været af en saadan Beskaffenhed, at jeg bliver nødt til at beslaglægge det højtærede Tings Opmærksomhed noget længere, end jeg egentlig havde haabet, det skulde være nødvendigt ved denne min anden Tale under denne Debat.

Det ærede Medlem Hr. Krag kom i Dag som ofte før ind paa Spørgsmaalet om Krisekasser, og som jeg før har sagt, er det den onde Samvittighed — saadan ser jeg det i alt Fald —, der driver det ærede Medlem til atter og atter at opholde sig ved det Faktum, at Krisekasser endnu ikke er op-

rettet. Det ærede Medlem kan ikke komme bort fra, at Hovedansvaret herfor hviler paa det ærede Medlem og hans Parti. Der har fra vor Side — dermed mener jeg de to Regeringspartier — i Udvalgene været vist al mulig Forhandlingsvillie, men vi har staaet paa det Standpunkt, at vi vilde ikke gøre det, som det ærede Medlem Hr. Krag gjorde, da han var Indenrigsminister, vi vilde ikke være med til at gennemføre Ordninger, der ikke bærer, det vil sige Ordninger, som er saaledes økonomisk underbygget, at de Arbejdere, der skulde oprette Krisekasserne, ikke økonomisk evner det, og der intet Resultat kommer ud deraf.

Det ærede Medlem Hr. Krag dvælede ved sine flere forgæves Forsøg som Indenrigsminister paa at faa oprettet Krisekasser. Det stod i en underlig skarp Modsetning til den Ros, som det ærede Medlem Hr. Krag ellers lod sig selv blive til Del med Hensyn til Opnaaelse af positive Resultater. De positive Resultater paa dette Omraade synes mig for det ærede Medlems Vedkommende at være meget ringe. En Lov af 1927, der skulde omfatte Arbejdsløshedsforsikringen og Krisekasserne, og hvorefter 3 Krisekasser, tror jeg, det var, oprettedes, Lappinger paa denne Lov, hvorefter det lykkedes virkelig at faa oprettet 6 Krisekasser — dette er ikke positive Resultater. Af de ca. 300 000 arbejdsløshedsforsikrede er i Øjeblikket ca. 90 000 Medlemmer af de eksisterende Krisekasser — dette er ikke positive Resultater.

Der har, sagde jeg før, i Udvalgene været vist Villighed til Forhandling til den yderste Grænse, men ikke udover det, saaledes at ingen Resultater kunde opnaas. Det ærede Medlem Hr. Krag mener — og har før sagt —, at naar der ikke er oprettet flere Krisekasser paa Grundlag af hans Lov, skyldes det i Virkeligheden, at der fra Socialdemokratiet er udgaaet en Art Parole, maaske i det skjulte, men en Art Parole mod at oprette Krisekasser. Jeg har tidligere imødegaaet det og vil imødegaa det igen ved at henvise til, at jeg, saa vidt jeg kender Socialdemokratiets Metoder og har fulgt dem gennem Aarene, ikke er i Tvivl om, at udgaves en saadan Parole, blev den ogsaa fulgt, og i hvert Fald vilde det Fag, der til Hovedkasserer har Socialdemokratiets Ordfører i disse Sager her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, ikke mod en Parole gaa hen og oprette en Krisekasse. Man kan derfor tilbagevise den Insinuation, der ligger i, at der skulde være en skjult Parole indenfor Socialdemokratiet.